

Lesninger 5. søndag i det alminnelige kirkeår (år C)

1. lesning Jes 6,1–2a.3–8 *Se, her er jeg. Send meg!*

I det år da kong Ussia døde, så jeg Herren sitte på en høy og mektig trone, og slepet av hans kappe fylte templet. Serafer stod omkring ham.

De ropte til hverandre: «Hellig, hellig, hellig er Herren, Hærskarenes Gud. All jorden er full av hans herlighet.» Boltene ristet i dørtersklene når ropet runget, og huset ble fylt med røk.

Da sa jeg: «Ve meg! Det er ute med meg. For jeg er en mann med urene lepper og bor blant et folk med urene lepper, og mine øyne har sett Kongen, Herren, Hærskarenes Gud.»

Da fløy en av serafene bort til meg. I hånden hadde han en glo, som han hadde tatt med en tang fra alteret. Med den rørte han ved min munn og sa: «Se, denne har rørt ved dine lepper. Din skyld er tatt bort, din synd er sonet.»

Så hørte jeg Herrens røst: «Hvem skal jeg sende, og hvem vil gå for oss?» Da sa jeg: «Se, her er jeg. Send meg!»

Responsoriesalme Sal 138 (137),1–2a. 2bc–3. 4–5.
7c–8

Omkved: For englenes åsyn vil jeg lovsynge deg.

Jeg vil prise deg, Herre, av hele mitt hjerte.
Du lytter til mine ord.
For englenes åsyn vil jeg lovsynge deg,
tilbe deg vendt mot ditt hellige tempel.

Jeg vil synge om din godhet, din trofasthet,
for du har herliggjort ditt navn.
Den dag jeg ropte, gav du meg svar.
Min sjel fikk mot og styrke.

Alle jordens konger skal prise deg
og se hen til dine løfter.
De skal synge om Herrens veier,
for stor er Herrens ære.

Din høyre er min frelse,
alt mottar jeg av din hånd.
Herre, din miskunn er evig,
forlat ikke dine henders verk!

2. lesning 1 Kor 15,1–11 (kortere form: 15,3–8.11)

Dette er hva vi forkynner, og dette er hva dere har gitt deres tilslutning til

Brødre! [Jeg må nå minne dere om hva det gjaldt, det Evangeliet jeg forkynte dere: Det som dere tok imot, det som er grunnen dere står på – og som dere skal bli frelst ved, om dere holder fast ved det slik som jeg forkynte dere det. Men gjør dere det ikke, var det til ingen nytte at dere kom til troen!]

Hva jeg først og fremst bragte videre til dere, er da hva jeg selv har fått lære: At Kristus døde for våre synder, i overensstemmelse med Skriftene, at han ble begravet, og at han oppstod den tredje dag, fremdeles i henhold til Skriftene – og at han ble sett av Kefas, og så av de tolv. Derpå ble han sett av over fem hundre brødre på én gang – og av dem lever de fleste fremdeles, om enn noen er døde. Siden viste han seg for Jakob, og så for alle apostlene. Sist av alle viste han seg også for meg – et foster, som brått kom til verden.

[Ja, jeg er den ringeste av apostlene, knapt verdig til å kalles apostel, siden jeg har forfulgt Guds Kirke. Men ved Guds nåde er jeg det jeg er, og den nåde han har vist meg, har ikke vært bortkastet; nei, jeg har arbeidet hardere enn de alle – det vil si, ikke jeg, men Guds nåde, som er med meg.]

Kort sagt: Dette er hva vi forkynner, både de og jeg, og dette er hva dere har gitt deres tilslutning til.

Halleluja Matt 4,19

Halleluja.

Kom og følg meg, sier Herren, så skal jeg gjøre dere til menneskefiskere. Halleluja.

Evangelium Luk 5,1–11 *De forlot alt og fulgte ham*

En gang Jesus stod ved Gennesaret-sjøen, og folkemengden trengte seg om ham for å høre Guds ord, fikk han se to båter som lå ved bredden; fiskerne var gått i land og holdt på å skylle garnene. Han gikk da ombord i en av båtene, som tilhørte Simon, og bad ham legge litt ut fra land. Og sittende i båten underviste han så folket.

Da han var ferdig med å tale, sa han til Simon: «Legg ut på dypet, og kast noten til fangst!» Simon svarte: «Mester, vi har strevet hele natten og ingenting fått. Men siden det er du som sier det, skal jeg forsøke et kast.» Så gjorde de det, og fikk en så stor mengde fisk at noten holdt på å ryke; de måtte vinke til kameratene i den andre båten at de skulle komme og ta i med dem. De kom, og begge båtene ble så fulle av fisk at de var nær ved å synke.

Da Simon Peter så det, falt han på kne for Jesus og sa: «Gå vekk fra meg, Herre, synder som jeg er!» For både han og alle som hadde vært med, var blitt redselsslagne over fangsten de hadde fått, – Sebedeus-sønnene Jakob og Johannes også, som var i lag med Simon. Men Jesus sa til Simon: «Frykt ikke! Fra nå av skal du fange mennesker.»

Så rodde de båtene i land, forlot alt og fulgte ham.